

Роберт Бернс «Любов...»

На минутих уроках ми з вами познайомилися із змістом чудового твору – повісті «Пурпурові вітрила».

Завдяки якому почуттю герої Ассоль та Грей подолали усілякі випробовування? Що допомогло їм у здійсненні їхніх мрій? Звичайно, почуття кохання здолало зло, та подарувало їм щастя.

І наступна тема теж про це світле почуття.

Кохання – незвичайне почуття. Воно наповнює людину щастям і її життя стає змістовним і світлим. Людина, яка любить і яку люблять, лагідніша, доброзичливіша – такі вже якості цього благородного почуття. Справжньому коханню не страшні ніякі випробовування. Воно не підвладне часу. І кожне покоління людей залишає після себе прекрасні рядки присвячені цьому дивовижному почуттю. Торкнімося своїми серцями цього дива, що змінює увесь світ і нас у ньому, робить людей кращими, добрішими, благороднішими. **Саме Роберт Бернс показав у своїх віршах це почуття «кохання».** **Кохання** звичайної людини, яка сумує, радіє, страждає і вірить у щастя. **Бернс говорив що любов це - дар природи, що це - Всесвіт.** Якби він не закохався то й не став би поетом.

Для Роберта Бернса **кохання було рушійною силою життя.** Але «святим» почуттям для поета була ще й дружба.

- **Хто ж він?** Це людина, яка боролася з усмішкою зі своїми проблемами та негараздами, але світлим ангелом для нього було кохання. Читаючи твори письменника, людство ось уже майже століття виводить нові гіпотези стосовно таких понять, як **«кохання», «дружба», «любов».** **Чому?** Це і є одним із його секретів, які ми спробуємо сьогодні розгадати.

З творчістю Роберта Бернса ми познайомилися ще в 6 класі.

Щороку **25 січня** мешканці Шотландії готують святкову вечерю, яку присвячують національному поетові Шотландії – Роберту Бернсу. Люди всією країною відзначають день народження патріота, чий заклик «Гей, шотландці!» сповнює гордістю серце кожного, хто любить свою Батьківщину й пишається її традиціями. Роберт Бернс – поетичний голос Шотландії, яка майже два тисячоліття відстоювала свої права за незалежність. В Шотландії день його народження – 25 січня – вважається **національним святом.**

Роберт Бернс народився і виріс у с. Аллоуеї біля міста Ейра на півдні графства Ейршир (Шотландія) у родині бідного фермера Вільяма Бернса. Усе своє життя Роберт працював на землі. Саме батько навчив дітей читати, писати й дав їм перші уроки християнської моралі. Мати, Агнес Браун, розповідала дітям шотландські легенди та казки, співала народні пісні. А тітонька Бетті, яка жила в родині, ознайомила Роберта із давніми віруваннями й традиціями шотландців.

Свої перші вірші хлопець написав під час сільської праці, адже з 12 років він був головним робітником на батьківській фермі. Ставши всесвітньовідомим поетом, Роберт Бернс не полишав хліборобської праці. Більшість творів поета дуже схожі до народних пісень.

В 28 років поїхав до столиці Шотландії – Единбургу, де познайомився з відомими та впливовими людьми, які допомагали йому на літературному поприщі. Та незважаючи на це, він залишався дуже скромною та простою людиною.

Тяжка праця підірвала здоров'я поета і в 37 років його земний шлях завершився. Проте, пам'ять про Бернса жива.

Перша збірка поета «Вірші на шотландському діалекті» надрукована 1786 році. Твори були написані шотландською народною мовою. Роберт захищав право рідної мови на існування й змусив увесь світ відчутти її красу, багатство та милозвучність.

Поет скрізь знаходив поетичні теми. Роберт Бернс писав **про любов до рідної землі, природи** (поезія «Моє серце в верховині»), **про дружбу та кохання**.

Всі твори Роберта Бернса можна вважати **автобіографічними**. В них поет відображав свої спогади, описував події життя, звертався до людей, з якими його зводила доля.

Тема людських взаємин, тема дружби та кохання, їх співвідношення і впливу на долю як одної людини, так і людства в цілому не переставала цікавити письменників протягом усього розвитку художньої літератури як мистецтва. Майже в кожному художньому творі є присутнє таке поняття, як **любов, дружба, кохання**. Спокон віків людство задавало собі питання: **що таке любов, дружба, кохання?** Але жоден з мудреців не дав на нього вичерпної відповіді. Так це й неможливо. Кожний повинен відповісти на це питання сам. Поети, письменники в усі століття писали про любов та дружбу.

Кохання в житті Роберта Бернса. Історія створення поезії «Любов...»

У своїх віршах він поетизував образ гарної дівчини (bonnie lass). Але за життя Р. Бернса шотландські красуні насміхалися над ним і чекали, коли ж співець дівочої краси зустріне справжнє кохання. У 1785 р. Р. Бернс знайомиться з Джин Армор. Пара клянеться у вірності. За давнім звичаєм вони підписали шлюбний контракт, у якому перед Богом навіки оголосили себе чоловіком і дружиною. На шляху до щастя подружжю довелося багато й виснажливо працювати, пережити скруту й розлуку. Однак вони таки зуміли зберегти найважливіше — своє кохання. Багатий батько Джин не дав дозволу на шлюб і почав судове переслідування молодого поета. А Р. Бернс був бідним, тому мусив тривалий час переховуватися.

Потрапивши до м. Единбурга, поет опублікував свої вірші, які пізніше увійшли до його зібрання творів. Так він здобув популярність. А кохання жило в його серці. У 1788 р. він узяв офіційний шлюб із Джин Армор. До речі, першим слухачем його творів була саме вона.

Поезію «Моя любов — рожевий квіт...», як і багато інших ліричних віршів, Бернс присвятив дружині — жінці, яка стала його долею. Цей твір випромінює життєрадісну віру у всепереможну силу справжнього кохання. Вірш «A Red, Red Rose» уперше з'явився в 1794 р. в журналі «Scots Songs», виданий за сприяння популяризатора шотландських пісень П. Урбані, з яким певний час співпрацював Р. Бернс. Поет щиро вірив у те, що шотландська пісня не повинна загубитися в минулому. У передмові до твору П. Урбані писав, що вірш «A Red, Red Rose» він отримав від «відомого шотландського поета», який почув подібні слова з уст простої сільської дівчини. У шотландському діалекті англійської мови слово любов— love в оригіналі вірша використовується на позначення дієслова любити, але воно пишеться з великої літери в значенні кохана.

Художні засоби, що використовує автор для зображення кохання

Епітети, порівняння, метафори, гіперболи, повтори, звертання «кохана»

Епітети: рожевий квіт, веселий спів, весінньому саду, єдина моя, пишна рожа, весняних днів, краса безмежна;

Метафора: **моя любов — рожевий квіт, моя любов — веселий спів, моя кохана — пишна рожа, моя кохана — мелодійний, приємно-зграйний спів.** (Порівнює свою кохану з трояндою, з веселим співом, з приємністю у його житті).

Гіперболи: нехай посхнуть усі моря, потануть брили скал, згасне сонця пал, висохнуть усі моря, розтопиться граніт.

Висновок: Поезія Р. Бернса зачаровує мелодійністю та простодушною. У його віршах йдеться про почуття звичайної людини, яка сумує, радіє, страждає і вірить у щастя. Бернс говорив що любов це дар природи, це Всесвіт. Якби він не закохався то й не став би поетом.

Цей вірш наповнений любов'ю, тому що він присвячений дружині, яка стала його долею. Вірш розповідає про реальне життя і описує людські події того часу.

ВІРШІ Р. БЕРНСА «ЛЮБОВ» В РІЗНИХ ПЕРЕКЛАДАХ

Моя кохана — пишна рожа,
Краса весняних днів;
Моя кохана — мелодійний,
Приємно-зграйний спів.
Яка краса твоя безмежна,
Така й любов моя;
Тебе любитиму я, поки
Всі висохнуть моря.
І висохнуть моря, кохана,
И розтопиться граніт;
Тебе любитиму я, поки
Не западеться світ.
Прощай, прощай, моя кохана,
Я йду, я йду звідсіль!
Та знову я прийду, кохана,
И за десять тисяч миль!

(Переклад Василя Мисика)

* * *

Моя любов — рожевий квіт
В весінньому саду,
Моя любов — веселий спів,
Що з ним я в світ іду.
О, як тебе кохаю я,
Єдина моя!
Тому коханню не зміліть,
Хоч висхнуть всі моря.
Нехай посхнуть усі моря,
Потануть брили скал,
А ти навек любов моя, —
Аж згасне сонця пал.
Прощай, прощай, мій рідний край,
Прощай, моя любов,

**Та де б не був я, мила, знай — Прийду до тебе знов! (Переклад
Миколи Лукаша)**

Любовь

**Любовь, как роза, роза красная,
Цветёт в моем саду.
Любовь моя — как песенка,
С которой в путь иду.**

**Сильнее красоты твоей
Моя любовь одна.
Она с тобой, пока моря
Не высохнут до дна.**

**Не высохнут моря, мой друг,
Не рушится гранит,
Не остановится песок,
А он, как жизнь, бежит...**

**Будь счастлива, моя любовь,
Прощай и не грусти.
Вернусь к тебе, хоть целый свет
Пришлось бы мне пройти!**

(Переклад С. Маршака)